

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
în America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

In câșlegi

Suntem în câșlegi. Acuma se fac cele mai multe întâlniri între băieți și fete, acuma se fac cele mai multe căsătorii și petreceri, și acuma sunt și cele mai mari primejdii de a-și pierde copiii noștri fecioria și nevinovăția sufletească, și chiar trușească.

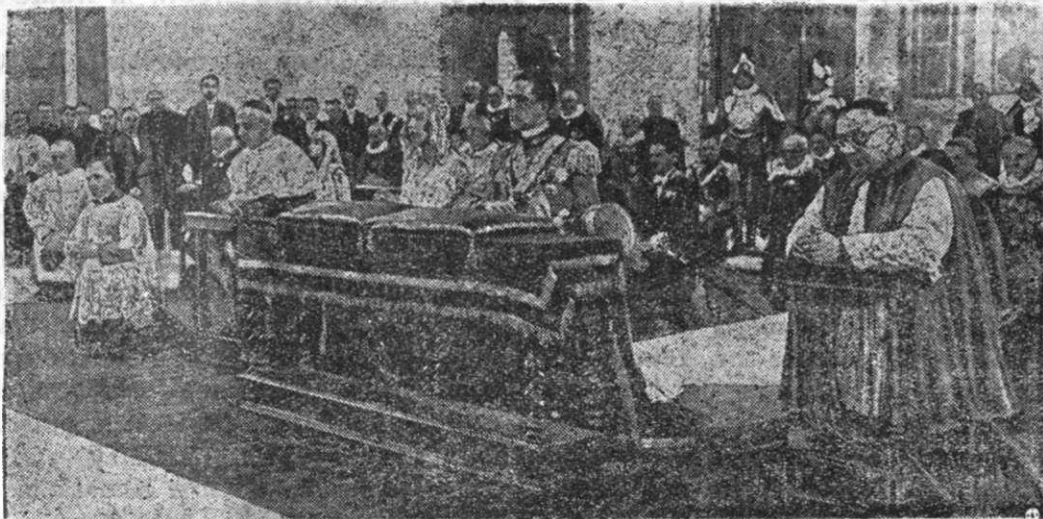
Să ne lămurim! Este la noi o datină veche, și anume, că tinerii se întâlnesc seara și stau în povești până noaptea târziu. Fata care merge la ibovnicie, — că așa li-se zice acestor întâlniri în unele locuri — le spune părinților: „Las' tată ori mamă, că doar' am eu minte!” Iar tata sau mama îi răspunde, dacă-i întrebi, penruce-și lasă fata seara și chiar noaptea afară, singură: „Fata mea e cuminte, și nu se lasă înșelată”.

„Da, numai cât fata ta poate că și-a și perdut fecioria”, îi răspund eu. Că fecioară e numai aceea fată ori acel fecior, care e sfânt și trușește și sufletește, după cum spune sfântul Pavel. Trușește va fi fecioară fata ta, sufletește însă nu cred, penruce am văzut-o nu numai sărutându-se ci și îmbrățișându-se cu feciorii, și încă nu numai ziua, ci și noaptea. Iar îmbrățișarea cam greu se poate face fără păcat. Aceasta nu vi-o spune celce scrie aceste șire, ci chiar sfântul Alfonso Maria de Ligouri, unul dintre cei mai mari învățați ai bisericii, despre cărțile căruiă spune biserica noastră, că sunt așa de neînșelătoare ca sfânta Scriptură și că tot ce spune el, e ca și când ar spune-o un săbör ecumenic. Iată ce spune acest sfânt Părinte „Din nenorocire pățania arată că dintr'o sută de tineri de aceia cari se întâlnesc noaptea unul cu altul, abia doi sau trei se vor găsi slobozi de păcat de moarte, iar dacă nu la început, cel puțin pe urmă; căci mai întâiu se întâlnesc numai penruce sunt atrași unul de celalalt, apoi din patimă, iar patima, după ce i-a cuprins, le întunecă mintea și îi face să laneeze într'o mie de păcate”.

Așadară tata și mama care-și lasă fata ori feciorul seara și noaptea să se brânțălească pe la poartă și porțiță, pe uliță ori chiar în polată, ca la Ciufud lângă Blaj, sau la șezătoare, — răspunde în fața dreptului Judecător penru curățenia sufletească a copilului său, și, fiind aflat vinovat de către dreptul judecător, ajunge cu siguranță în iad. E așa de mare răspunderea aceasta, cum puținii își pot închipui.

Din capul locului întâlnirile acestea nu se vor îngădui decât din când în când, și atunci ziua, și la nici o întâmplare seara sau noaptea. Și numai sub supravegherea unuia dintre părinți. Mai mult, nici chiar după logodnă tinerii nu trebuie lăsați nici odată singuri, și mai ales nu în timp de noapte, penruce așa e făcut

Nunta cea mare din Italia



Infățisăm astăzi cetitorilor gazetei noastre un chip dela cununia Prințului Umberto al Italiei cu Maria Jose din Belgia, care a avut loc la Roma, în ziua de 8 Ianuarie. În față vedem pe cei doi miri, după cununie, când s'au dus la Vatican și așteaptă binecuvântarea Preasfinției Sale Papa Piu. Chipul este luat într'o capelă din Vatican și se văd alături de miri curtenii Preasfințitului Părinte, dimpreună cu nuntașii. Tinărul moștenitor al tronului italian a ținut, că după cununia sa, cea dintâi vizită trebuie să o facă la Părintele creștinătății, cerându-i binecuvântarea.

Cetitorii noștri au putut băga de seamă, că „Unirea Poporului” are totdeauna celea mai proaspete vederi despre întâmplările celea mari din toată lumea. Așa și de astă dată, despre nuntă din Italia noi aducem cel dintâi chip.

omul să alunece ușor în păcat, de când strămoșii noștri au făptuit păcatul cel dintâiu.

Veți zice poate: atunci când și cum să facă cunoștință copiii noștri? Cunoștință au ei când face, dar ibovnicie să nu facă de loc. Noi nu putem lăsa ca neamul nostru să se prăpădească în urma păcatului necurăției, care este astăzi așa de lăjit prin toate satele noastre. Nu, Doamne ferește! De altfel nici aici nu dela noi grăim, căci iată ce ne spune marele apostol al neamurilor sf. Pavel: „Dară nu știți că trupurile voastre sunt mădulările lui Isus Hristos? Au doară, luând mădulările lui Hristos le voi face mădulări curviei? Doamne ferește! Au doară nu știți că celce se lipește de curvă, un trup este? Căci a zis „Fi-vor doi un trup”. Iară celce se lipește de Domnul, un spirit este cu dânsul. Fugiți de curvie, penruce tot păcatul care-l face omul, afară de trup este; însă celce curvește, întru al său trup păcătuște. Au nu știți că trupul vostru este biserică Spiritului Sfânt, carele locuște întru voi, pe care-l aveți dela Dumnezeu, și nu sunteți ai voștri? Căci sunteți cumpărați cu preț. Măriți dară pe Dumnezeu în trupul vostru și sufletul vostru, cari sunt ale lui Dumnezeu” (I. Cor. 6, 15—20).

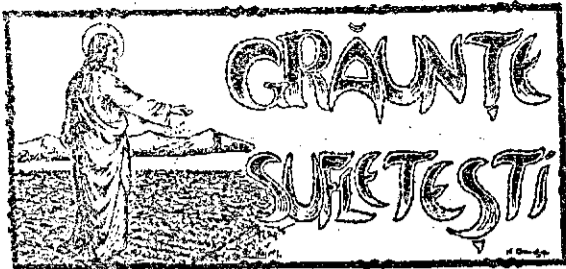
Nu numai ibovnicii, ci și părinții lor toți patru, dar mai ales preoții cari sufer ibovnicia în parohiile lor, vor avea să dea seamă în fața

dreptului Judecător, de curățenia sufletească a copiilor lor trușești sau sufletești.

Nu mai între tineri curași și verguri va putea fi apoi dragoste curată în căsătorie, dragostea aceea, despre care tot sf. Pavel zice: „Dragostea îndelung rabdă, se milostivește, dragostea nu pismuește, dragostea nu se îndărătnicește, nu se trufește, nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărdă, nu gândește răul, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjdnește, toate le rabdă” (I. Cor. 13, 4—7).

Dragi părinți și frați preoți, fiți deci cu ochii ț patru, și nu suferiți ibovnicia în casele și în parohiile voastre. Părintele Iuliu.

Moștenitoarea de tron a Olandei a luat trei doctorate. Ziarele olandeze anunță cu bucurie, că prințesa Iuliana, moștenitoarea tronului din Olanda, și-a luat diploma de doctor în litere și filosofie la universitatea din Leyda (oraș în Olanda). Cu toate că e numai de 20 de ani, ea are trei doctorate, fiindcă luase mai înainte și doctoratul în dreptul internațional. Cuminte regină are deci să fie principesa Iuliana.



Datorințele noastre față de sfânta cuminecătură

A doua datorință a noastră față de Domnul nostru Isus Hristos, care se află pe altarele noastre, este să-l adorăm, adecă să i-ne rugăm, cât mai mult. Domnul nostru Isus Hristos a spus, încă fiind pe pământ: «Iată eu cu voi sunt, până la sfârșitul veacului» (Mateiu 28, 20), și s'a ținut de cuvânt, pentru că cu noi își petrece ziua și noaptea, așa că cu tot dreptul putem zice: «Ce neam mare este, căruia să le fie lor Dumnezeu aproape cum ne este nouă Domnul Dumnezeu nostru întru toate. (A doua lege a lui Moisi 4, 7)?»

Sfântul Alfonso Maria de Ligouri spune în minunata sa carte: «Pregătire la moarte», că Domnul nostru Isus Hristos de aceea stă pe altarele noastre, ascuns sub formele pâinii și a vinului, 1) ca să poată fi aflat de toți, 2) ca să asculte cererile și plângerile tuturor și 3) ca să ne încerce pe toți de binefaceri. Și cu toate acestea bisericile noastre nu sunt goale numai noaptea și în zilele de lucru, ci chiar și Dumineca și în zile de sărbători. Sfântul Augustin zice că Isus vrea să ne dea mai mult chiar și decât dorim, iar nouă ne este lene și să cerem. Acelaș sfânt Alfonso spune: Precum o mamă, căreia îi este plin pieptul de lapte, caută prunci să o sugă, spre a se ușura de sarcina laptelui, întocmai așa ne chiamă și pe noi Isus din sfânta cuminecătură zicând: «În ce chip mângâie pe cineva mamă-sa, așa și eu vă voi mângâia pe voi» (Isaia 66, 12 și 13), iară nouă nici prin minte nu ne trece să-l ascultăm. Nu e mirare apoi că se tânguie Domnul, la prorocul său Ieremie (2, 31), zicând: Au doară pustietate m'am făcut lui Israil, au pământ țelenit, pentru că a zis poporul meu... mai mult nu vom veni la tine?»

E într'adevăr dureros și cât se poate de rușinos că nu ne folosim de acest mare noroc al nostru, de a-l avea pe Dumnezeu atât de aproape și totuși de a nu-l cerceta. Atâta nepăsare nici închipui nu se poate. Nu e mirare dacă, povestindu-le copiilor această mare bunătate a lui Isus, rămân niemiși și nu te slăbesc cu întrebările lor drăguțe de: «Chiar așa e, Părinte?», «atunci pentru ce nu merge tata și mama zilnic la Isus ca să-i spună că noi n'avem lemne și haine și pâine?», «eu de aici înainte zilnic o să-l cercetez pe dulcele Isus», și altele multe.

Ca să atragă atențiunea credincioșilor asupra celui ce stă ascuns pe altar, biserica a poruncit: ca înaintea fiecărui altar să ardă câte o candelă, ziua și noaptea; iar la sfânta liturghie preotul ne binecuvântă de două ori după o altă cu sfânta cuminecătură, mai întâiu când rostește preotul cuvintele: «Mântuiește Dumnezeule poporul tău și binecuvântă moștenirea ta», iar a doua oră când zice îndată după aceea: «Totdeauna acum și pururea și în veci vecilor».

Datorința noastră este așadar să-l cercetăm cât mai des, dacă se poate chiar

zilnic, nu cu orele, nici un sfert de oră, ci și numai 2—3 minute la zi. Să nu trecem nici când pe dinaintea unei biserici, fără de a ne lua pălăria de pe cap și fără de a ne închina. Oă dacă nu se cuvine a trece pe lângă un muritor de rând și a nu-l saluta, cu atât mai puțin se cuvine a trece pe lângă cel mai mare prieten și domn și stăpân al nostru și a nu-l saluta. De altfel Papa Piu X. a dat indulgențe de 100 zile tuturor aceluia cari o fac aceasta, fiind spovediți și cuminecați.

Văzând biserica apuseană, cât de nepăsători sunt oamenii față de sfânta euharistie sau cuminecătură, a introdus așa-numitele *congrese euharistice*, la cari se adună catolici din toate părțile lumii, ca să asculte predicile celor mai de seamă și mai cucernici preoți și mireni, și să-și arete simțemintele lor de dragoste și de alipire față de Isus din sfânta euharistie. La aceste congrese se adună peste un milion de oameni, zeci de cardinali, sute de episcopi și zeci de mii de preoți, în frunte cu împunericul Papei, care este un cardinal. Oel dintăiu congres euharistic s'a ținut în anul 1881 la Lille în Franța, apoi la Viena (Austria), Chicago (Statele Unite ale Americii de Nord), Sydney (Australia), iar anul viitor se va ține în Cartagena (Africa), deodată cu aducerea aminte de 1500 ani dela moartea marelui Părinte al bisericii apusene, sfântul Augustin, care a fost episcop în Hipona din Africa. Cea mai însemnată și mai frumoasă parte a acestor congrese este purtarea de către reprezentantul Papei a sfintei euharistii pe străzile orașului, ori, cum s'a întâmplat la Sydney în Australia, pe mare. Ceice au fost de față la un astfel de congres euharistic au rămas adânc impresionați de cucernicia sutelor de mii și chiar a milioaneilor de credincioși, cari, îngenunchind și cântând, adorează în toate limbile lumii sfânta euharistie.

Tot în onoarea sfintei euharistii s'au format în lumea întreagă *societăți de adorare a sfintei euharistii*, cum e de pildă cea a preoților, pe care au introdus-o și la noi Românii părinți călugări bazilitani dela mănăstirea Bicsadului. Preoți cucernici, cari au observat, cât de părăsit este Isus pe altare, s'au hotărât adecă, să facă o societate, al cărei scop este adorarea zi și noaptea a sfintei euharistii. Membri acestei societăți, care îmbrățișează lumea întreagă, se obligă, să adoare câte un ceas la săptămână ori la lună, dupăcum li împărțește președintele, lor sfânta euharistie. Astfel Isus este veșnic adorat. Dela acești preoți au luat pildă și laicii sau mireni, cari și-au făcut și ei o astfel de societate. Câteva femei cucernice din Blaj s'au hotărât și ele anul trecut, ca cel puțin în postul mare să nu-l lase pe Isus singur câtă vreme este catedrala deschisă, și se perândau regulat dela 8 dimineața până la 8 seara tot la câte un ceas, în catedrală.

Ce bine ar fi dacă pildele acestea le-ar urma toate parohiile noastre, ori la început cel puțin protopopiatele, ca Isus să nu rămână singur, barămi ziua, și să n'aibă cui își dărui binecuvântările sale! Câte binecuvântări, câte daruri, câte binefaceri, câte haruri prețioase n'ar putea primi astfel poporul nostru, atât de rămas de alte popoare, în forma aceasta!

A treia datorință a noastră față de sfânta euharistie este în sfârșit să ne împărțim cât mai des. »Amin, amin, zic vouă: de nu veți mânca trupul Fiului omului, și de nu veți bea sângele lui, nu

veți avea viață întru voi» (Ioan 6, 53). De aceea suntem noi atât de săraci cu spiritul, de aceea atât de nepăsători, atât de răi și de plini de toate răutățile, pentru că ne cuminecăm atât de rar, abia odată la an. Alte popoare, mai ales cele apusene, cari au avut fericirea de a se număra mai de mult între membri bisericii catolice, se cuminecă foarte des, chiar zilnic. Noi, cari abia de 200 ani suntem catolici, abia acum începem a ne descebalui de cap și a înțelege marea fericire de a ne putea cumineca sau împărtași mai des. Și în privința aceasta premerg cu pildă bună doamnele noastre dela Blaj, dintre cari multe se împărtașesc în fiecare lună ori săptămână, iar unele chiar și în fiecare zi. Chiar și la sate avem acum femei cari se împărtașesc la toate sărbătorile cele mari și la ale Preacuratei Vergure Maria. Și tot aici trebuie să amintesc și ceea ce s'a întâmplat la Blaj, la adunarea de constituire a A. G. R. U.-lui, când la sfânta liturghie s'au cuminecat doi bărbați aleși aineamului nostru, advocații Dr. Demetriu Chiș dela Oradea și Dr. Valer Pop dela Cluj, dând pildă tuturor bărbaților noștri români, atât dela orașe cât și dela sate, că mai ales bărbatului, adecă aceluia care este capul familiei, i-se cuvine să se cuminece cât mai des. Un astfel de bărbat nu poate avea copii răi, pentru că văzându-l pe tata în fața sfântului altar, vor învăța și ei să-l adoreze pe Isus. Astfel de bărbați ne trebuie nouă cât mai mulți și atunci neamul nostru poate fi sigur de înaintare, de cultură adevărată și de fericire îndelungată. Când bărbații noștri vor zice copiilor lor: »Gustați și vedeți că bun Domnul«, nu vor mai fi tineri ca să-și bată joc de biserică și de Dumnezeu pentru că pilda părinților rămâne de puru neștearsă în inimile copiilor. Iuliu Maier

Sprîjinitorii noștri. Fratele Ioan Măglinean cantor în Dăteșeni jud. Turda, este un harnic sprîjinitor al gazetei noastre, căci ne câștigă până acuma 9 abonați, răspândind astfel învățăturile bune în popor. Fapta bună se laudă de sine.

Aur în fum

O mare fabrică din America în care se fac felurite obiecte din aur, a încercat să adune și fumul ce iese pe hornul fabricii și să-l folosească. Mai întâiu l-a trecut prin multe mașini și mai mare i-a fost mirarea când a văzut, că în mașini rămân foite subțiri de aur. Acest aur era din fumul trecut prin mașini. În vreme de un an, aceasta fabrică a scos din fum aur în preț de 300 000 franci.

Tot aurul care se găsește astăzi în lume se prețuște la 208 bilioane franci. Acest număr nu arată decât numai jumătate din aurul scos din pământ în vreme de cinci veacuri și jumătate. Unde sunt celea două sute și câteva bilioane cari lipseso? Au mers în fum de bună seamă.

Iubileul mașinei de cusut

În anul acesta se implinesc o sută de ani de când s'a descoperit mașina de cusut. A descoperit-o un croitor francez cu numele Bartolomeu Thimonnier. Ca mai toți inventatorii și el a murit sărac.

După moartea lui însă, un american cu numele Elias Howe, a mai perfecționat mașina croitorului și a câștigat cu ea două sute de mii de dolari.



Ce mai e nou în politică

Se apropie alegerile județene și comunale. În fața acestora, partidele politice încep iarăși a se frământa mai viu. Partidul național-țărănesc are nădejde bună, să câștige și de astădată lupta. Bineînțeles că partidele din opoziție sunt de altă părere și se leagă cu speranța că vor putea rupe mulți alegători de pe lângă oamenii guvernului. Mai cu seamă liberalii se suflesc tare și vreau să dea dovadă, că în toamna din urmă li s'ar fi înmulțit partizanii.

Prorocii nu se pot face, însă tot pare că național-țărăniștii vor avea și de astădată celea mai multe voturi. Șeful partidului liberal, dl. Vintilă este năcăjit rău, mai cu seamă din pricina „voinicilor” partidului național-țărănist. De groaza lor ci că ar fi fost și la înalta Regență și a protestat greu împotriva voinicilor.

Averescanii nu se prea mișcă în fața alegerilor.

Ei au tot nădăjduit înainte de sărbători, că prin vre-o minune oarecare vor ajunge la putere până la 1 Ianuarie. Spun gazetele dela București că generalul își avea oamenii îmbrăcați gata în fracuri, să poată merge la jurământ și să se așeze în scaunele de barșon. Însă minunea nu s'a întâmplat și generalul Averescu e tot în opoziție precum a mai fost.

Averescanii aveau nădejde, că înalți Regenți nu vor iscăli decretul de numire ale directorilor ministeriali și astfel guvernul de voie de nevoie va fi silit să-și dea mulțumita; dar decretul au fost semnate și directorii ministeriali au și plecat la posturile lor. Astfel nădejdele averescanilor au rămas neimplinite.

În legătură cu alegerile apropiate a început să se miște și doctorul Lupu, despre care de luni de zile nu s'a prea auzit. Doctorul Lupu, precum se știe, se află în opoziție și astfel strigă și dânsul împotriva guvernului, Adică, mai bine zis, nici nu strigă atâta, cât proroceste. Se teme, chipurile, că la alegeri se vor încăiera rău voinicii cu liberalii și trage nădejde, că din aceste încăierări va ieși el cu câștig. Precum se vede chiar și în politică fiecare om vede lucrurile așa cum și-le dorește el.

Față cu acestea întâmplări ale politice din țara noastră, în vremea din urmă s'a putut băga de seamă, că în orașele mai mari din țara noastră iarăși au început a se mișca lucrătorii de prin fabrici. Și încă nu atâta lucrători cât așa zișii comuniști, cari au început manifestații și la București, și la Cluj, la Arad și Iași. Ei scot în stradă pe muncitorii fără de lucru și îi pun să defileze cu steaguri și cu

plancarde, ocărând tot ce le vine la gură. Poliția și armata însă l-au luat chiar dela început cu multă asprime, arestându-le conducătorii și înfundându-l prin temniți. Dovadă că guvernul, când e vorba de comuniști, nu vrea să știe de glumă și e hotărât să apere țara noastră de păsările pradnice ale bolșevicilor. Dar și de altfel, noi românii suntem un popor cu mult mai cuminte, decât să ne ademenim de scâlcieturile lui Lunacearschi și ai altor fericitori ai Rusiei.

Marele sfat dela Haga.

Popoarele Europei și iarăși sfat mare în orașul Haga din Olanda. În acel sfat sunt la rând tot așa numitele „reparații” sau despăgubiri de războiu cu cari sunt datoare unele țări față de învingătorii din bătaia cea mare a neamurilor europene. În deosebi se desbate iarăși vestita pâră a „optanților” unguri, cari se vede că au de gând să tot pârască până la capătul lumii. De astădată s'a dus la Haga în numele ungarilor însuși contele Bethlen, primul ministru al Ungariei, crezând pe semne că dacă l-or vedea delegații marilor popoare, vor și cădea pe burtă, numai decât.

Însă nu s'a întâmplat așa, căci miniștrii marilor puteri nu l-au prea băgat în seamă, ci dimpotrivă, i-au zis:

— Mai las-o nene, cu oftanții ăia, că ne-am săturat. Sfatul nostru este, să cauți a te înțelege cu români și să nu visați într'una cai verzi pe pereți.

Foița „UNIRII POPORULUI”

Visul Țiganului

Un boer ținea la curte,
Un argat din țigănim
Și din când în când pe Cula
Îi cerca de istețime.

Intr'o zi boerul nostru,
Stând la masă, petrecând,
Ca să-l prindă vezi pe Cula,
Îl întreb' așa, râzând:

— Măi țigane, vino 'ncoace,
Dar să-mi spui adevărat,
(Că de nu mândăci bătaie!):
Astă noapte ce-ai visat?

— Vai, Conașule, călca-m'ar,
Am visat un lucru mare:
Coana noastră îmi dăduse,
O găscă friptă 'n unsoare.
Și Matală, țucu-și mâna,
Mi-ai dat o vadră de vin,
Deahăla dela Peșelca,
La care îi zic pelin.

— Măi, să bagi bine dețsamă,
Poate lucrul stă 'ntors!
— Veni de-ahasta nu mă doare,
Și zău de fac vr'un ponos!
Catuncel Matală 'mi dai găscă,

Iar Conișă, țucu-i talpa,
Mi-a da vadră cea cu vin.
Și te-oi slui mai departe,
Ca și pân' acum, cinstit,
Căci visul meu de azi noapte,
Țucu-și brânca, s'a 'mplinit.
Și boerii dela masă,
Răd una și beau pelin,
Iar Cula se alesese
Și cu găscă și cu vin.

Iuliu Domaș,
Învățător.

Mitrea Pupăză

Decând ești n'al văzut om ca Mitrea din comuna Tăpălăgoși. Nu era lucru pe care el să nu-l știe, sau, cel puțin, să nu se arate că-l știe. În toate se amesteca, și nu era om în sat pe care el să nu-l sfătuiască. De se întâlnea pe uliță cu Hămălău, faurul satului, îndată prindea vorbă cu el și-l sfătua, cum să lucreze fierul; că să-l bată până-l cald, căci dacă se va răci, înzadar va mai lovi cu barosul, și zădărnice va mai căuta să-l găurească cu briboiul. Când pune cuie la vre-o grapă, să lase cuiul să se răcească, apoi să-l bage în grindelul grapei, și să-l înțepenească bine cu așchii de lemn; căci dacă va pune cuiul cald, se va lărgi gaura grindelului, cuietele vor ieși, când se va izbi grapa de bolovan și de glij, iar grindeele vor rămânea știrbe ca Safta lui Zevedeu. Când

pune morcoșe pe osii, morcoșele să fie reci iar verigile să fie calde, și în felul acesta se vor stringe, de nu mai ai habar de ele până-i hăul și părăul. Când pune raful pe roată, raful să fie cald iar cuietele reci, căci în felul acesta se vor strânge obedele, precum se stringe șerparul în jurul burții lui Văsălie Vădrălău, și nu mai ai baiu că se va descălța vre-una, sau că-i va cădea vre-o spiță.

Când întâlnea pe Piștea olarul, îl sfătua, cum să lucreze oalele, cum să pună fân pe lângă lese când le încarcă pe car pentru a le duce la târg, dacă vrea să nu se spargă, — și alte multe.

Când întâlnea pe Natea ciobotarul, îl învăța, cum să tragă pielea cu falțangul pe calapod, și s'o prindă cu sfecuri, tureacul să-l lase cel puțin o noapte pe șan, pentruca să ia forma pulpei piciorului; cum să lucreze cu ac-nemer-ul, cu șpuler-ul, cu rașpilul; cum să pună flecurile și ober-flecurile la călcăiu; cum să lipească branț-ul cu șuster-pap, și alte multe.

De întâlnea vre-o nevestică cu alergătoare în mână, sau cu vre-o iță, scripet sau suveică, el o oprea în drum și o dăscălea, cum să învețească, cum să lege fușteii, lepele, brăgilele, zimții; ce ițe și de câte păpuși, și de câte numărături îi trebuie pentru saci, striljac, lepedeu, masă în cinci ițe, covor, păsturi de prescuri, păsturi de țecheră, țefe de perină, chindeauă și pentru tot felul de țesătur i.

Din asemenea sfaturi, treaba ar ieși cam acolo, că ungurii să o lase mai pe jos cu pretenziunile lor și să fie mai în-găduitorii domniilor oftanți. Se prea poate ca treaba oftanților nici să nu se mai desbată la Haga, ei să fie îndrumați la o înțele-

gere de-a dreptul între Buda-pesta și București.

Ori care ar fi mersul desbaterilor dela Haga, țara noastră are nădejde bună în d. Titulescu, care a mai pus și până acuma pe labe pe vestitul grof Apponyi cu oftanții lui cu tot.

N'a perit încă neamul vrăjitoarelor

In țara ungurească se mai găsesc babe meșteroaale, cari amestecă veninuri în mâncări

Se pare că nici în vremile de lumină de astăzi, n'a perit încă neamul strigoilor. Am arătat și noi în această gazetă, cum au fost prinse într-o comună ungurească de lângă Tisa mai multe femei ticăloase, cari de zeci de ani se ocupau cu meșteșugul inveninării bărbaților. Inveninau pe bărbații lor, pe cari îi schimbau cum se schimbă obielele, și inveninau pe ai altora, pentru plată ori din prietinie față de nevestele cari voiau să se mântuie de ei. Ba și-au inveninat și rudeniile celea mai deaproape, din cea mai spurcată poftă de avere, ca să-le moștenească.

Veninul îl amestecau în mâncarea sau în băutura celui merit mortii și, în felul acesta, vre-o patru balornite au umplut un cimitir întreg de morminte! Inveninările din satul dela Tisa e cea mai mare grozăvie, care s'a întâmplat în toată Europa de vre-o sută de ani încoace.

Bine înțeles, că netrebnicele femei n'au putut să-și facă mendrele până în sfârșit și au ajuns pe mâna judecării, care pe unele le-a condamnat la ștreang iar pe altele la închisoare pe viață. Inșă ciudat este că la pertractarea procesului lor, unul dintre martori a spus următoarele:

— La noi asemenea inveninări nu sunt o nouitate. Femeile din ținutul nostru au mai

făcut așa ceva și vor mai face, căci inveninarea este o datină, ori, mai bine zis, un bețeșug vechi!

O astfel de mărturisire este foarte apăsătoare pentru poporul unguresc cel vestit și fâlos, căci așa ceva nu s'ar mai putea spune despre nici o nație din Europa! Și vorbele martorului sunt cu atât mai grozave, cu cât în zilele din urmă sau mai descoperit inveninări ca celea dela Szolnok.

O nouă strigoaie a fost aflată la Zalaegerszeg, care și-a inveninat doi bărbați și o dușmancă, având ca tovarăș în răutate chiar pe fiul ei, care știa de ticăloșiile mamei, ba este acuzat și el că a inveninat chiar pe un frate al său mai mare. Strigoaia dela Zalaegerszeg se numește *Orbán Aroneasa* și a fost judecată odată pentru inveninări, la 1926, când și-a trimis bărbatul de al doilea pe cea lume, cu o mică porție de ars-nic în cafea. Ea a fost condamnată atunci la 15 ani temniță și de atunci au mai ieșit la iveală alte două cumplite isprăvuri ale ei. S'a constatat că și pe bărbatul cel dintâi tot ea l-a ucis, precum și pe-o femeie cu numele Molnár, pe care a inveninat o de teamă, ca să nu-i fie noră și să trebuiască să-și împartă averea cu ea. Un fiu al ei își alesese de mireasă pe văduva

Molnároaie și hârca de soacră a trimis-o mormânt, ea să nu-i incurce planurile.

În legătură cu isprăvile Aronesii, cercetările judecătorești au aflat, că și Orbán Iosif, fiul meșteroaiei, încă s'a ocupat cu meșterea arsenicului. El cică a trimis în altă lume fratele său mai mare, Orbán Árpád, tot prin poftă de câștig, ca să-i rămâie lui singur moștenirea părintească.

Precum vedem, în satele ungurești de pustă, inveninarea este o boală lătită, sau că un meșteșug, care trece din părinți în copii. Grozavă întunecime sufletească și sălbătică trebuie să fie între oamenii, unde se găsește astfel de „meșteșuguri“ și de boli! Se va duce pomina în toată lumea, că între unguroici s'au pustiit încă strigoile, cari au fost rușinea veacurilor de mult călătorite.

Să zici: Doamne apără!

Boala papagalilor în Berlin

Până acuma au murit 6 oameni, iar vreo 30 s'au îmbolnăvit

Papagalii sunt niște păsări destul de mari, cu penele colorate roșu, verde, galben și albăstru, având coadă destul de lungă, cari trăiesc în pădurile din Brazilia și din Africa și știu să imite cântecul altor păsări, ba chiar și vorba omenească. La târgurile noastre aflăm papagali cari trăiesc cu ciocul planete oamenilor și le spun un noroc. De aceea sunt foarte iubite și răspândite pe întreg rotogolul pământului.

Înainte cu vre-o câteva luni profesorul Harbort din Berlin (Germania) a sosit din Africa în Germania, prin portul Hamburg, aducând cu sine și patru papagali foarte frumoși și drăguți. După câteva săptămâni profesorul Harbort s'a îmbolnăvit și a murit. Boala acesta au căpătat-o și nevastă-sa, cele două fetele sale și servitoarea. Și acestea au fost răbolnave, dar n'au murit. În schimb toți cei patru papagalii s'au îmbolnăvit și ei, trei au perit, iar al patrulea s'a însănătoșit.

Auzindu-se despre moartea profesorului Harbort, chiar din gura medicilor cari au spus

De întâlnia pe oricine, el îl sfătuia, cum să-și împlinească fiecare meseria lui. Doar și pe notarul din sat îl sfătuiseră odată, cum să caute părțile la grunbuc și cum să primească pe oameni în cântălarie; iar pe dascălul, cum să învețe pe copii în școală, să facă mai întâi puncte, apoi linii, apoi unghițe, apoi pe slova „i“. Numai doar pe popa n'au avut curajul să-l învețe, cum să-și facă slujba, sfeștania, maslul, vecernia, utrenia, litia, deniile și celelalte cari se țin de popie. Pe cantori îi mustrase de multeori că, în loc de a cânta pe tropar, au cântat pe podobie, sau că în loc de troparul zilei au cântat pe al sfântului dela rând; căci știa Mitrea toate toatele, și la toate se pricepea, numai la ce trebuia, nu.

Nu-i vorbă că oamenii, unii îl mai ascultau; dar își găsea și de acela cari îi astupau gura cu câte o vorbă.

Odată întâlneste pe Măriuța lui Ionuț, venind dela moară cu o tăgârță de făină pe spate, roșle ca o sfeclă, și cu vinele grumazului umflate de povara tăgârței.

— Ai fost la moară, Măriuță? — o întrebă Mitrea.

— Doară la moară trebuie să meargă omul ca să-și facă din grăunțe făină — îi răspunse Măriuța, fără nici un chef de vorbă.

— Câtă vamă ți-a luat? — mai întrebă Mitrea, în vreme ce Măriuța își muta povara de pe un umăr pe altul.

— Va fi luat el cât trebuie — îl mai în-

proșcă Măriuța morocănoasă, bucuroasă parcă să scape de el.

— Vezi că voi muierile nu știți, nici cum să umblați la moară — începu Mitrea vorba și sfatul. — Când auzi că ucenicul bate cu copul în fundul ferdelii, trebuie să te sui sus la coș și să vezi, să nu-ți fie mai mult decât un cop la ferdelă, că numai atâta vamă îi umblă lui.

Dar Măriuța își pierduse răbdarea. — Mai ține-ți melița, măi pupăză flecăroasă. Tu la toate te pricepi, numai la ce trebuie, nu. Nu vezi tu că gardul tău de cătră părau stă să cadă? Pentru ce nu-i pui proptele? Nu vezi tu că nevasta ta nu are să pună pe ea o haină de „dai Doamne“, ca să poată și ea să iese între oameni și la sfânta biserică, și tu tot dai sfaturi la toată lumea, și flecărești ca pupăza din gruiu? Sfătuiește-te pe tine mai întâi, pupăză hodorogită, apoi pe altul.

Mitrea rămase ca opărit, iar Măriuța strângând și sub barbă năframa, își văzu de drum.

Până când Măriuța îi spuse vorbele acestea lui Mitrea, se adunară în jurul lor câțiva bărbați tineri și flăcălandrii, cari se puseră pe râs, de se țineau cu amândouă mâinile de șerpar.

— Noa, pupăză hodorogită, — trebuia-ți-a? — îl întrebau ei în batjocură. — Bravo, Măriuță, că i-ai dat lui Mitrea numele ce i se cădea de mult: Mitrea Pupăză, ha, ha, ha!

Și de atunci Mitrea nostru... pupăză a rămas.

Dar de batjocura asta nu mult s'a dăruit Mitrea. Atâtea sfaturi nu mai dedea, dar și gura încă nu se lăsa; ci de-ar fi zis cineva că cutare lucru e bun, el zicea că nu e bun; și zicea că e alb, el zicea că e negru, sau roșu sau verde; numai alb nu-l lăsa.

Odată în Postul mare popa predicase în biserică despre binefacerile postului. — Legăturile sunt sănătoase, — zicea părintele — pe postul te face să-ți aduci aminte de Dumnezeu să te înfrânezi pentru păcate. Sfinții toți au postit și s'au înfrânat, și au câștigat împărăția lui Dumnezeu... și altele de felul acesta.

Mitrea așteaptă până după slujbă, și după ce preotul ieși din biserică, îi zise:

— Domnule părinte, vorbele d-tale sunt frumoase, dar nu sunt chiar așa cum le spune Postul va fi bun pentru oamenii cari n'au nici un lucru, dar pentru noi cari muncim, și folosim, pentru că nici nu ne scapăm de păcate, nici nu ne duce la Dumnezeu ca sfinții.

Preotul nu voi să-și prindă de vorbă „pupăza satului“, știind că n'o scoate la muncă o cale. Îi zise deci: — Lasă, nene Mitre, că acela cari au statorit posturile, au fost poame mai cuminiți decât noi, — și își văzu de treabă.

La un examen de-al copiilor venise „spectrul legionar“ ca să vadă sporul ce a făcut el învățător. Copii au știut tot ce i-a întreb „domnu inspectar“, și dansul era mulțumit.

După ce au ieșit din școală, inspectorul

Așa boala ei n'au mai văzut, nu peste mult a aflat că au mai murit în Berlin și alți oameni de o boală necunoscută până acumă că și aceia aveau papagali, cari și ei s'au îmbolnăvit. Acelaș lucru s'a întâmplat și în oraș din Germania, în Friedrichshafen. În oraș al Germaniei s'a îmbolnăvit o doamnă bătrână deodată cu papagalul ei, și a murit și ea și papagalul. Un funcționar a cumpărat și un papagal și a murit atât el cât și soție-sa papagalul.

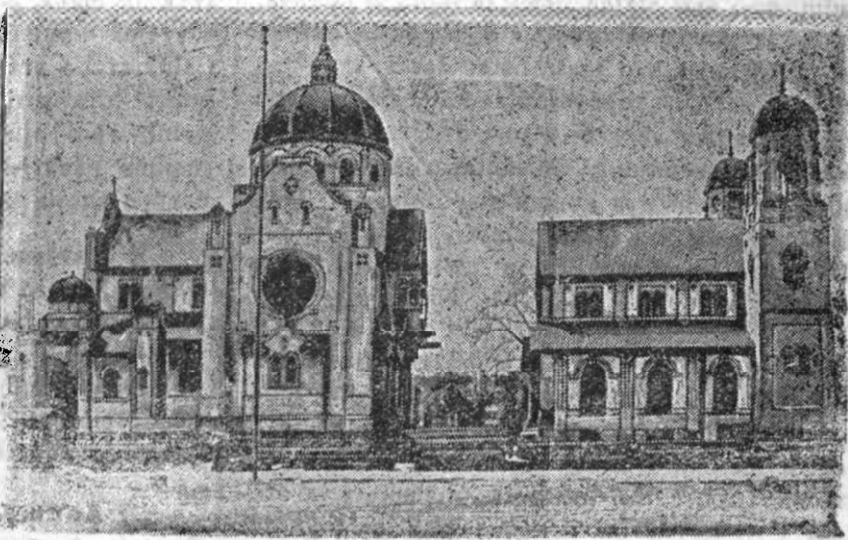
Dela o vreme doctorii au început a studia boala și au ajuns la convingerea că boala aceasta este boala papagalilor, dela cari au apătat-o și oamenii. Papagalii însă altfel se îmbolnăvesc decât oamenii. Lor le merge mai bine, pe când oamenii întâi se simțesc rățiți și apoi capătă un fel de aprindere de plămâni, după care mor. Interesant e că oamenii cari au căpătat boala dela papagali, toți au murit, pe când ceice au căpătat-o dela alți oameni au scăpat. Chiar și un medic și o înrijitoare de bolnavi s'au îmbolnăvit de această boală, dar fiindcă s'au molipsit dela oameni și nu dela papagali, au scăpat cu viața.

Deocamdata medicii din Berlin și Hamburg au dat aspră poruncă tuturor proprietarilor de papagali ca să-i țină incuiați și să nu vină în atingere cu ei, cel puțin 15 zile, până când vor trece peste boala aceea.

De boala aceasta a papagalilor s'au îmbolnăvit până acumă ca la vre-o 30 de inși, între cari 6 au murit. Cea din urmă îmbolnăvire s'a întâmplat la Viena, unde un proprietar de papagali de cei cari trag planete rânca cu papagalii laolaltă și le dădea de rânca din gură. Bietul Pawelka, că așa îl chema pe acest proprietar de papagali, a și murit.

Cutremur de pământ în Franța. În orașul Nantes din Franța a fost în ziua de 9 Ianuarie un puternic cutremur de pământ, care însă spre fericire n'a ținut decât câteva secunde, și astfel nu s'au dărâmat decât câteva case sau coșuri.

Biserica Our Lady of Lourdes din Chicago (Statele Unite din America de Nord) a devenit neîncăpătoare pentru partea de oraș în care era zidită. Curatorul bisericii a hotărât deci să zidească altă biserică pe un teren mai mare. Atunci a venit un inginer și a spus că e pagubă să o dărâme, ci trebuie mutată. Biserica a fost deci tăiată în două și mutată pe rând pe un loc mai mare și astfel s'au cruțat cam 150 mii dolari. Chipul nostru arată biserică tăiată în două și așezată gata pe terenul cel nou, urmând ca locul rămas gol să se zidească cu pereți, împreunându-se cu cele două părți ale bisericii vechi și astfel mărindu-se încă odată pe atâta.



Marele ger din Mongolia, o țară din Asia, își face de cap, nu alta. În regiunea Sanzi sute de oameni au înghețat în casele lor. În Hankan au aflat pe stradă o sută de oameni înghețați, iar în întreaga Mongolia numărul celor înghețați se ridică la 15 mii.

Calendar nou în Rusia. În marea lor ură față de Dumnezeu și de biserică bolșevicii au introdus un nou calendar, care are numai 360 zile, săptămânile îi sunt numai de câte 5 zile, începe cu 1 Noemvrie și numără anul al 14-lea dela revoluție. Calendarul se va introduce la 1 Noemvrie 1930.

În raiu nu trebuie bisericii. După cea mai nouă arătare a guvernului bolșevic în lunile din urmă au fost închise în Rusia 579 biserici. Ei spun că Dumnezeu nici așa

nu este, și astfel n'are lipsă de biserici. Raiul e aici pe pământ, și încă în Bolșevicia, iar în raiu nu trebuie biserici. Că până când îi va răbda Dumnezeu pe acești ticăloși fără seamăn în fruntea blândului și cucernicului popor rusesc, vom vedea, mult însă nu vor putea sta.

Indreptare. În nr. 2 al gazetei, am publicat un articol de mare folos pentru săteni, al prietenului nostru *d. Grațian C. Mărcuș*, sub titlul: „Cum scăpăm de necazuri”. În acest articol s'a strecurat la tipografie o greșală și anume, când este vorba de „răspunderea socială”. (Foaie, pag. 6, col. 1). Indreptăm acum greșala: Răspunderea socială este de 3 feluri, nu numai de două, cum s'a tipărit greșit atunci. Anume: 1. Mărginită la valoarea părților sociale subscrise; 2. Mărginită, dar de mai multe ori valoarea părților subscrise; 3. Nemărginită și solidară.

Vrea să se însore a 12-a oră. Un moșneag de 80 ani din Poienii de jos de lângă Oradea, cu numele Nicolae Petru, și-a îngropat până acumă 11 neveste, dar încă nu se săturase de viața casnică. A plecat deci la pețite în sat și și-a aflat o văduvioară și încă tinerică, gata să se cunune cu el. Când au auzit însă feciorii lui despre ce este vorba, i-au spus că ei nu se învoiesc odată cu capul. Amărit și năcăjit le-a răspuns atunci, că dacă nu se va putea căsători, va muri. Certele au urmat zilnic între feciori și tată, iar, într-o bună zi, după o nouă ceartă, bătrânul a plecat să se spânzure de grindă. Spre noroc că l-au observat feciorii și l-au scăpat, că altfel bătrânul se căsătoria cu moartea.

Otrăvit cu apă din fântână. Petre Dumitraș, țaran din Vonoara de lângă Oradea, ducându-se la pădure, pe drum a băut apă dintr-o fântână. După câteva minute i-s'a făcut rău, având sgârțuri grozave la stomac. Feciorul său, care-l însoțise, a fugit atunci iute la medicul din comuna Beznea, dar pe când a sosit înapoi, l-au aflat mort.

A fugit dela părinți o frumuseță de fată. De câțiva ani s'a introdus și la noi nebunia de a alege pe cea mai frumoasă fată dintr'un județ ori ținut, și pe urmă din țara întreagă, și apoi a o trimite la Paris ca acolo să se aleagă frumoasa Europei, și pe urmă la America, unde se alege frumoasa lumii. Frumusețile acestea se numesc, cu un cuvânt englezesc: „Miss”.

Multe fete cum se cade și cinșite se strică astfel, băgându-și fumuri în cap și părăsându-și lucrul obișnuit. Așa a făcut și Miss Bhor No. III, cu numele Fiedler Duși. De când au declarat-o a treia frumuseță a Biho-

mai povesti cu părintele și cu învățătorul naintea școlii. Oamenii îi ascultau cu drag, ca să mai prindă câte o vorbă cu sămbure.

Mitrea încă era de față și asculta, dar parcă se învălea ceva în inima lui, și ar fi vrut să vorbească și el, ca să-și arate înțepciunea.

— Cât de fericiți sunt copilașii — zicea inspectorul către ceilalți domni. — Ei n'au nici un năcaz. Totul le iese bine, sunt tot veseli; și chiar dacă se supără câteodată, se împacă atât de ușor...

Mitrea nu se mai putea răbda. — Ba nu e chiar așa, d-le ișpectâr — își băgă și el nasul în vorbă.

— Eu n'aș vrea să mai fiu copil.

— Dar pentru ce? — întrebă inspectorul, neștiind că se prinde la vorbă cu pupăza satului.

— Pentru că bietul copil e tot cu frica în sân, și nu e fericit. De vede un câne, îi este frică să nu-l muște; de vede un copil mai mare, îi este frică să nu-l bată; de vede un țigan, se teme să nu-l bage în sac; de vede vre-un cerșetor, tremură să nu-l vâre în traista cu bucaturi; de un hornar îi este frică să nu-l sue în horn și să-l lase acolo. De dascăl îi este frică să nu-l ducă la școală și să-l bată; de popă îi este groază că-i taie limba și-l duce în groapă; de-o gonguță se teme să nu-l mănânce... — și poate cine știe câte n'ar mai fi și Sandu, dacă badea Ion din Hulă nu l-ar

fi întrenpt: — Mai tacă-ți pupăza, măi custură; tot numai gura ta s'aude. Lasă-ne să ascultăm și noi câteva vorbe cumiști, că doar de pupăza ta și ciorile s'au săturat.

Mitrea mai înghiți și gălușca asta, căci dacă cineva nu-l asculta cu drag, avea năravul bun, să tacă și să se ducă acasă.

Preotul, învățătorul și inspectorul porniră înspre locuința parohială; oamenii din sat rămaseră răzând la poarta școlii; iar Mitrea Pupăza mergea spre casă tăcut și posomorit ca o găină plouată.

El știa să dea sfaturi altuia, să-și bage nasul unde nu-i fierbe oala, și să se amestece ca pătrânelul în toate; dar nu știa adevăratatea proverbului ce zice: *că o bute goală sună mai tare decât una plină.*

N. Lupu.

Medicul leproșilor și-a luat frunza în buze. Leproșii din spitalul numit leprozerie din Tichilești, jud. Tulcea, într-o bună zi s'au pomenit că le-a fugit medicul și nu le-a mai venit. Văzându-se fără medic, s'au dus în orașul Isaccea și s'au plâns că nu mai are cime-i îngriji. De acolo cei trei leproși s'au luat să se ducă la București, să se plângă și ministrului, dar jandarmii nu i-au lăsat. Leproșii au spus atunci, că dacă nu vor primi medic în timpul cel mai scurt, se vor lua și se vor duce care încotro.

rului, nu-i mai stătea capul la lucru și la casă, ei tot la prostii. Mai întâi și-a pus în cap să se facă acroșă sau teatralistă, dar văzând că nu-i tot aur ce solipește, a ascultat de un băiat destul de frumușel și a luat-o cu el la fugă. Părinții desnașdăjduiți au căutat-o în toate părțile, tot asemenea acuma și poliția, dar Miss Bihor No. III. s'a făcut camfor, fiindcă, vedeți DVoastră, nu-și încăpea în piele de frumoasă ce era.

Un taur intră în clădirea unei primării. În Spania și acuma se mai fac lupte cu tauri. Sunt adevărat o seamă de oameni a căror ocupație aceea este de a se lupta cu taurii. La o astfel de luptă, întâmplată în orașul Salaneana, un taur a reușit să fugă din locul de priveală și a luat-o oblu spre primărie, intrând în sala, în care își ținea ședința consiliul comunal. Iși poate oricine închipui, ce ochi mari au făcut domnii consilieri, când s'au văzut în fața nepoftitului cetățean, care a luat mai întâi mesele în coarne, iar mai apoi i-a înhățat și pe domnii consilieri. Spre noroc că unul dintre ei a avut la sine un revolver, din care slobozind 6 gloanțe, l-a înțins la pământ pe cetățeanul neculcat nepoftit.

Nunta fetel erailui țiganilor. Regele țiganilor din Lituania (o țară din nordul Europei ruptă în 1918 din Rusia) a sărbătorit la Kowno (capitala țării) cununia fiicei sale. Toată lumea din Kowno, de câteva săptămâni, numai despre viitoarea nuntă vorbea. Pe străzi se și vindea fotografia mirelui. La nuntă au sosit țigani din toată țara, ba chiar și din România și Polonia. Mirele a dăruit doi cai frumoși socrului său. După cununie toți țiganii s'au așezat la masă. Dar voia bună s'a isprăvit, când socrul mare a plecat dintre oaspeți, făcându-i-se rău. Rând pe rând s'au dus și ceilalți, cerându-și bineînțeles scuze. Văzând, căsenii, oaspeții, că regele nu se mai întoarce, au dat să plece și ei, dar pleacă dacă mai ai cu ce, pentru că toți cail oaspeților dispăruseră. Ii furase regele și familia sa.

Un om care înghite aur. Un lucrător din Anvers (Franța) lucra la o fabrică, unde se pregăteau tot felul de obiecte de aur. Doi ani de-a rândul el înghițea aur și apoi îl dădea afară din corp și îl spăla, dimpreună cu soția sa. În forma aceasta el își adunase cam două kilograme de aur. Dar pe urmă a fost prins și judecat la 5 ani închisoare, iar soția sa la 5 luni.

Oaspeți cam mulți. Cu prilejul anului nou pe președintele Hoover al Statelor Unite din America de Nord l-au felicitat cu totul 6300 inși, cu cari a dat pe rând mâna nu numai președintele ci și doamna-sa. Ziarele spun că de când au statele unite președinte încă n'au avut atâția oaspeți de anul nou ca dl Hoover.

Doi soți bătrâni. În comuna Kosdin din Iugoslavia doi soți de căsătorie și-au sărbătorit al 98-lea an de viață și al 70-lea de căsătorie. Fiul lor cel mai mare este de 66 ani, iar cel mai mic de 46.

Un păcurar dă trântă cu un lup. Comuna Bătrâna din jud. Hunedoara este de câțiva vreme prada lupilor, cari intră în grajduri și iau oile și vițelii omorându-i. Păcurarului Căldărar Petru lupii i-au furat două oi. S'a hotărât deci să-și răzbune. Într-o seară s'a pus la pândă și a așteptat până vine din nou lupul. După 2-3 ceasuri de așteptare lupul a și venit și, observându-l pe Căldărar, s'a aruncat asupra lui, și încă oblu la gât. Căldărar atunci, având vreme să-l atace cu băta pe care o

avea în mână, s'a luat la trântă cu el. Dela o vreme lupul începu să fie mai tare, și atunci Căldărar s'a aruncat la pământ și, scoțându-și cuțitul din șerpar, l-a implantat în inima lupului, apoi ajungând el deasupra atâta l-a împuns până l-a omorât. Intreg jurul vorbește despre vitejia lui Căldărar.

† **Harion Dulău** paroh gr.-cat. în Fieles de sus după o boală scurtă, suportată cu împăcare adevărat creștinească, împărtășit fiind cu sfințele Taine ale muribunzilor, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Ziditorului, în ziua de Crăciun 1929, în anul 50 al vieții și 24 al căsătoriei și preoției. Dormi în pace suflet bun!

† **Andrei Leahu**, diriginte de poștă în Simeria, după grele și lungi suferințe, suportate cu răbdare creștinească, a adormit în Domnul la Clinica din Cluj, în ziua de 10 Ianuarie c., în vârstă de 43 ani. Andrei Leahu a fost un timp și diriginte al poștei din Blaj, dovedindu-se om de-o cinste desăvârșită, foarte iubit și de funcționari și de public. Ii plânge nemângăiata soție, D-na Ștefania Leahu.
Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii!



Imprăștierea gunoiului în vreme de iarnă

Cel mai mult gunoiu se cară pe câmp în vreme de iarnă. Unii oameni pun gunoiul pe câmp în grămezi mici și îl lasă așa până primăvara. Alții îl imprăștie pe pământ atunci când îl cară. Oă oare cum e mai bine, să pună gunoiul grămezi, ori să-l imprăștie numai decât când îl cară, e ceartă între economi. Unii spun, că e mai bine să se pună gunoiul grămezi, deoarece prin imprăștiere pierde prea mult din bună-

tate, să slăbește și nu mai e așa folositor pentru plante.

E drept, că prin imprăștiere noiul mai pierde din bună-tate, dar totuși pierderea nu-i așa de mare, ca nu mai fie folositor pentru plante. Pierderea bună-tății din gunoiu, iarna, din cauza frigului, se întâmplă pe încetul așa că pierderea nu e mare. Dacă iarna e mai domoală pierderea e ceva mai mare. Aceasta scădere însă este posibilă prin folosul ce se aduce prin imprăștiere. Anume și iarna adeseori, vremea e mai moale și topindu-se zăpadă se topesc și materiile bune din gunoiu cari deodată cu apa intră în pământ. Prin aceasta pământul se îmbunătățește într-o formă peste tot locul. Și aceasta este de mare însemnătate în economie.

Ploile de iarna încă ajută ca părțile bune din gunoiu să se sbeie în pământ. Aceasta însă numai așa se poate întâmpla dacă gunoiul e imprăștiat peste tot locul într-o formă.

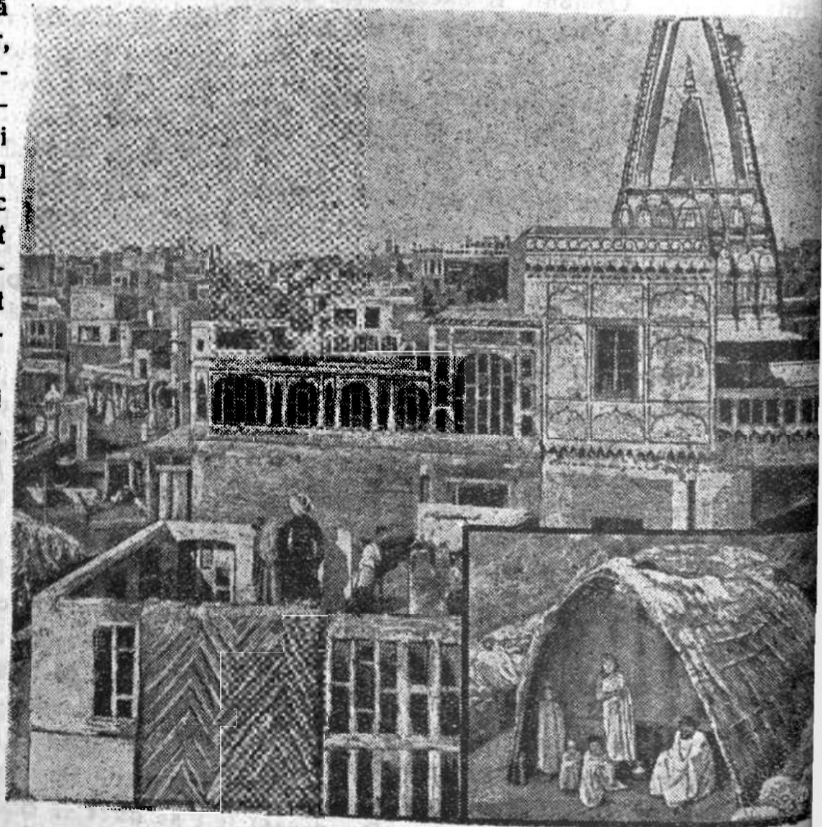
De aceea e mai bine să se imprăștie gunoiul atunci când se cară pe pământ, decât primăvara după ce s'a sbit pământul.

Pământul pe care gunoiul este imprăștiat poate degera mai ușor și pe degerare încă se îmbunătățește. Pe astfel de pământ și semănătura iese într-o formă. Pe când în pământul, care gunoiul a fost pus grămezi, semănătura nu e într-o formă, deoarece unii au fost grămezile pământul s'a îngreșat prea tare și acolo semănătura crește prea repede și dacă e holdă cade, unde n'au fost grămezi de gunoiu, semănătura e mai slabă.

Gunoiul pus în grămezi, nu se descompune într-o formă. Pe deasupra descompunerea se face prea repede, așa că nu mai rămân decât paie. Așa și mai tare se slăbește gunoiul pus în grămezi, decât cel imprăștiat.

De aceea e mai bine să se imprăștie gunoiul îndată ce e carat pe pământ.

În depărtata Indie, o țară din Asia supusă Englezilor, se întâmplă de o vreme încoace lucruri mari. Conducătorii politici ai poporului indian s'au adunat adevărat în vechiul lor oraș împărătesc Lahore, care a fost întemeiat în veacul întâi după nașterea lui Hristos, și au ținut un congres s'au mare adunare a tuturor indienilor, hotărând că rup orice legături cu Anglia și se declară neatațnători. În chipul nostru în partea de sus, se vede o parte din acest vechi oraș, oarecând reședință a marelui mogul, așa se numeau împărații cei vechi ai Indienilor), dintre cari cel din urmă, și încă neatărnător de Englezi, a fost Aurangzeb, mort la anul 1707, iar cel din urmă — dar fără leac de putere și atărnător de Englezi — a fost Bahadur, mort în surghiun la anul 1862. În partea din jos a chipului înrudiți cu Țiganii noștri. Poporul indian a ajuns, de când este sub stăpânire englezească, în nădejdea că atunci îi va merge mai bine. E însă mare întrebare dacă vor putea izbândi.



Se întâmplă câte odată, că pământul e prea umed așa că se fac ogășii mari și urme multe de vite, ori zăpada e prea mare și e greu pentru vite. În astfel de cazuri, e mai bine să se pună tot gunoiul grămadă în marginea tablei de pământ.

Imprăștierea numai decât a gunoiului ajută mult la îmbunătățirea pământului. Și economii trebuie să deie mult pe aceea, ca pământul să fie cât de bun, căci din pământul bun, plantele și pot lua repede hrana trebuincioasă și astfel se pot desvolta bine și pot rodi din abundență.

Afară de aceea, pământul pe care s'a imprăștiat gunoiul, încă de iarna, se poate ara mai ușor și gunoiul se poate îngropa sub brazdă mai bine.

Imprăștierea gunoiului încă se poate face mai ușor iarna, căci alt lucru nu ne tulbură. Imprăștierea gunoiului primăvara, adeseori întârzie semănatul cu vre-o câteva zile.

Dar și în ce privește imprăștierea gunoiului trebuie să se țină seamă de pământ. Nu e bine să se imprăște gunoiul pe un pământ clicos, căci prin aceasta, pământul rămâne multă vreme umed și astfel se întârzie semănatul. Nu e bine să se imprăște gunoiul nici pe un pământ prea costis, căci apa ce se formează din topirea zăpezii, spală tot gunoiul și materiile folositoare din gunoiu și le aduce în vale, rămânând pământul tot slab ca și mai înainte. Aici se imprăște gunoiul când se începe aratul.

Pentru ca gunoiul să nu se slăbească aici în grămada de acasă, de lângă grajd, e bine să se presere cu gips. Prin aceasta se împiedică orice pierdere din gunoiu.

Ce mâncări se mănâncă mai mult

Cartofii sunt o mâncare nemțească. Nici un neam de oameni nu mănâncă așa de mulți cartofi ca și nemții. Fecare neam mănâncă pe an cam 415 kg. cartofi. După nemți vin cehoslovacii. Un cehoslovac mănâncă 355 kg. cartofi pe an. Un rus 310 kg. și un francez 264 kg.

Cea mai multă pâine se mănâncă în Belgia. Fiecare belgian mănâncă pe an 273 kg. pâine. În Franța, fiecare locuitor mănâncă 230 kg. pâine pe an, în Olanda 210 kg., în Ungaria și Cehoslovacia 200 kg., în Spania 190 kg., în Rusia 180 kg., în Austria 170 kg., în Italia 175 kg., în Anglia 170 kg., în America 165 kg. și în Germania 158 kg. Mai puțină pâine se mănâncă în Elveția.

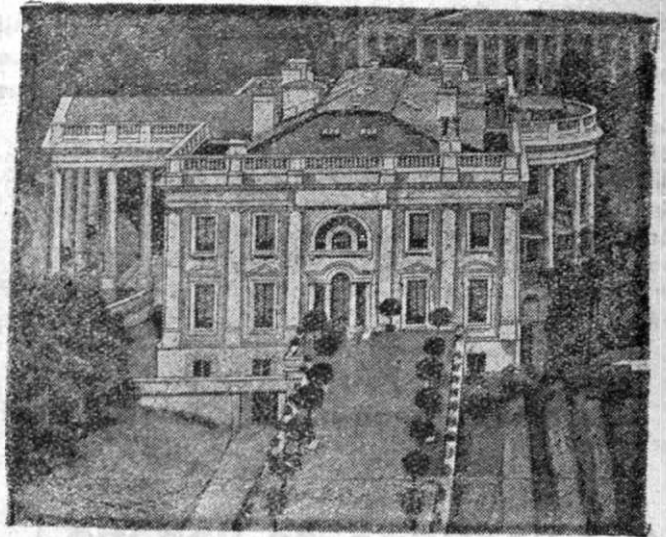
Cel mai mult ceai se bea în Anglia, adică 4 kg. pe an, de fiecare locuitor.

Cea mai multă cafea se bea în Danemarca, anume aproape 7 kg. pe an de fiecare locuitor. În Anglia se bea mai puțină cafea ca ori și unde, cam trei sfert de kg. de locuitor.

Cel mai mult cacao îl mănâncă Olandezii, aproape 6 kg. de fiecare locuitor pe an.

Mămăliga cea mai multă poate că o mănâncă românul. Dar încă nu s'a făcut socoteală, să se știe anume câte kgr. mămăligă mănâncă un român pe an.

Casa aceasta este reședința președintelui republicii Statelor Unite din America de nord și se află în Washington, capitala țării, numindu-se casa albă. În seara de Crăciun s'a iscat, nu se știe cum, în casa aceasta un mare foc, care a nimicit camerele de lucru ale președintelui Hoover, nimicindu-se mai multe scrisori de mare preț. Inasus președintele Hoover a obosit noaptea, ajutând la stângerea focului. Dacă nu ajuta și el inasus, se nimiceau poate și mai multe scrisori decât așa. Focul a fost stâns în curs de o oră și n'a nimicit decât câteva camere. Această casă a mai ars odată în anul 1814 și atunci au reparat-o și au vopit-o în alb, de aceea se numește până în ziua de astăzi casa albă.



Anuța Chereșescu Ortelec. — Adresa dorită este: *Congregația Surorilor, Institutul Recunoștinții, Blaj.*

Cititorului celui cu „poșta satului”. Ne rogi să publicăm în gazeta isprăvile femeii „poșta satului”. N'o putem face, pentru că într'o gazetă cinstită nu se terfelesc oamenii. Dar dacă într'adevăr e așa după cum ne scrii, n'ai decât să o arătați la judecătorie, ca să-și primească pedeapsa, și atunci i-se va astupa gura. De altfel în curând o să se aducă o lege aspră împotriva celor ce terfelesc cinstea altora.

Onor. Emil Căliman, preot. — Asupra deschiderii cursului de cantori, Prea Veneratul Conzistor n'a luat încă nici o hotărâre. Inșă, îndată ce vom afla ceva în această privință, vom da de știre în gazeta noastră. Atunci vom publica și condițiile de primire.

Un cetitor din Sângeorgiu. — Întâmplarea despre care ne scrieți, se cuvine să-o arătați mai întâi *Superiorilor* persoanei din chestie, cu dovezi și martori în regulă, cari au mijloace să curme răul de care vă plângeți. În felul acesta faceți un mai bun serviciu și cauzei și poporului. Răii trebuie puși la punct radical și repede!

Pop Leontin, Seuca, Sălaj. — Te rugăm să ce-tești răspunsul pe care îl dăm mai sus Părintelui Emil Căliman, unde afli ceea ce dorești. Din foaie îți trimitem un nr. de probă, iar dacă dorești să te socotim între abonații gazetei, așteptăm plata foii măcar pe 3 luni înainte. Pe cuponul mandatului poștal cu care trimiteți banii, veți scrie: „abonat nou”.

Păr. I. Zinulescu. — Din cei 180 lei trimiși în 26 Nov. 1928 am trecut 90 lei în restanța pe anul 1928 iar 90 lei pe 1927.

Gruia Ladea. — Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1929.

Păr. Chira Teodor. — Banii de cari ne întrebați i-am primit. Adresa am schimbat-o după cum ați dorit, Știrea „Primul iesuit român de rit oriental” a apărut în No 46 din 17 Noembrie al „Unirii Poporului”, pe care Vi l-am și trimis a doua oră în ziua de 10 Ianuarie 1930. Multe complimente.

Am primit câte 90 lei dela următorii: Conț Vasile I. C., Vasile Pența, George Pența, Vasile Crăciun, Sabău Ioan, Ioan Togan, Ana Porime, George Nițu, Iacob Mailat, Deac Dumitru, Ioan Peștean, Solomon Armean, Nonic Rusu, Nicolae Moldovan, Direct. Fraților Școlilor Creștine, George Pop, Popa Gavrilă, Cătana Chirion, Petărlăcean Filon, Moisa Ghitta Guțiu, Ioan Butnariu, Gruia Ladea, Ioan Vinersariu, Elena Rus, Lazar Boeriu, Bucur Ilie, Dionisiu Dan, Ioan Ciungan, Nicolae Tufă, Mihail Hotea, Iosif Mesaroș, Sanislav Vasile, George Sabin, Cionca Vasile, Nicolae Filimon, Bulgăr George Ioan Câmpăan, Cozma Ioan, Mureșan Vasile, Iuliu Stoica, Bob Isidor, Suci Vasile, Iustin Țarină, Ștef Ioan, Sofia Ionuț I. N., Leon Popa, Cozma Nicolae, Anghel Dragoșiu, Hara Ioan, Mircea Vasile, Nicolae Vlad, Zaharie Lungociu, Vlad Grigore, Varadi Filip, Popa Petru.

Câte 180 lei dela următorii: Ioftin Frățilă, Vasile Popa, Iuliu Popa, Anica Nyergeș, Isidor Papară, Ioan Surdu, Achim Mărginean, Păr. George Spinean, Ioan Belu, Patriche Rus, Vasile Turc I. M., Ioan Urian, Dionisiu Tufescu, Dumitru Lup, Teodor Creț I. I., Picoș George, George Cozma, Nicolae Todericiu, Ștefan Halmaghi, Alexă Hossu, Silviușan Ioan, Iosif Stupinean,

George Medoia, George Rațiu, Tiberiu Baci, Dafina Pânăzan, Mănăstirea Bixad, Vasile Geolțan, Ing Ioan F. Negruțiu, Mărginean Traian, George Filip, Ioan Sancier, Simion Biriș, Ioan Oprincean, Berar Luca, Androne Popa, Iosif Ciura, Eugenia Podoabă, Ioan G. Mesaroș, Dumitraș Pinteș, Sighet Vasile, Nicolae Vescan, Flaviu E. Călugăr, Flueraș George, Ioan Duța, Ioan Bordean, Ioan Banc, Ionel Bianu, Ioan Selegean, Simion Cioloca, Trif Minton, Simion Trif I. N., Ioan Muntean, Atanasiu Moga, Vancea George, Veștemian Bloș, Al Donea Donescu, Carolina Bereș, Tero Petru, Barboș Gligor, Alex. Todoran, Nicolae Popa I. N., Gruia Ladea, Trăilă Știopu, Ioan Talpeșiu, M. Marcu I. M., Simion Bistrișanu, Marcu Muntean, Pavel Ocnean, Vasile Sabău, George Babă, Ioan Urătioiu, Vasile Comșa, Ioan Rotariu, Petru P. Berinde, Ariton M. Popa, Nicolae Zugrav, Biserica unită Negru, Nicolae A. Mihăiasă, Teofil Oltean, Mimi Dr. Pașca, Iuliu Andreșan. Carolina Papiu, Surorile de Notre Dame T. (Cetate), Surorile de Notre Dame T. (Iosefini), Popa Petru, Sălvan Vasile, Ilie Dragoman, Silaghi Vasile, Șiara George, Demeter Vasile, Oprea Bazil, Farcu Gh. Nichita, Ioan Mărginean, Victoria Pețeanu, Gimnaziul Ep. Gheorgheni, Isidor Saturn, Solomon Minda, Nicolae Luchian, Muntean Ioan I. I., George Iorga, Dr. Eugen Sânpetrecan, Burdea Mihai, Ioan Mesaroș, Ioan Tocăniță, Lupu Ioan Lazar, Petru Pușcaș, Vasile Cioplea, George Colariciu, Mocan Dumitru, Ioan Târnavăan, Bologa Martin, Ioan Farca, Nicolae Mărcuș I. T., Ioan Vereș, Avram Augustin, Biserica Poptelec, Of. parohial Tg. Lăpușului, Găbudean Victor, George Molin, Polosan Ioan I. I., Sușca Mihail, Ilie Ciatioș, Ioan Rațiu, Avram Crișanu, Nicolae Lup Ionaș, Frâncu Ilarie, Valer Căpușan, Puia Tănase.

Alte sume: Ioan Urian I. A. 40; George Limbășan 175; Emilia Rău 135; Ioan Oanța I. L. 240; Miron Glogovețan 60; Onisifor Herlea 314; Vasile Preja 150; George Morariu 80; Pop Teofil 100; Iacob Câmpăan 45; Sofron Marcu 80; Of. protopopesco Cojocna 824; Văd Maria Catarig 175; Goția Achim 125; Ioan Boeriu 200; Galben Constantin 360; Gligore Dobra 150; Florea Achim 200; Teodor Barbuțiu 175; Augustin Kern 65; Măglaș Petru 335; Cremene Ioan 100; Ioan Stoica 380; Ioan Lie 360; Nicolae Velțan 300; Flueraș Ioan 170; Ștefan Banfi 200; Lupșă Nicolae 300; Ioan Balteș 200; Păculea Aurel 175; Ioan Teacă 80; Tarța George 200; Vas Alexandru 135; Zosim Lazar 175; Tripon Ilie 56; Ioan Cărnău 45; Huzo Ioan a Stupariului 75; Chitaș Vasile 135; Nicolae Roman 100; Gavril Covășan 350; Vasile Dumitraș 100; Ioan Pop 100; Ciotlăuș Gherasim 50; Mateiu Gligor 83; Vasile Crișan 120; Pavel Vlad 100; Pr. Victor Gergely 3780; Ștefan Cireșan 80; Ioan Cireșan 190; Petru Borchescu 80; Simion Marcu 80; Iustina Bucur 150; Ioan Sărătean 160; Șuteu Ioan 100; Ilie Tănase 105; Vasile Harșa 100; Sonu Piștea I. V. 60; Mărza George 100; Telea Ioan 45; Ionaș Radu 100; Giurca Nicolae 270; Ioan Lepințan 320; Gorea Petru 100; Alexandrina Mosora 380; Iosif Beda 300; Dr Iacob Radu 200; Traian Lazar 540; Iulian Gheorghieviciu 360; Sabău Iosif 160; Teglaru Ștefan 200; Alexandru Ola 175; Brutus Pașca 360; Andronic Fleșeriu 360; Gh. I. Grigore 200; Teodor Cerghit 360; Ștefan Popoviciu 247; Tofan Ioan 200; Pr. B. Morariu 200; Bărsan Ilie 627; Filip Samuil 360; Veleriu Stoian 270; Geșă Nicolae 173; Ioan Pascu 200; Ioan Scridon 200; George Cerghizan 270; Alex. Todea 270; Liciniu Lucaci 173; Sabău D. George 100; Selegean Nicolae 200; Barb Ioan 140; S. Dărămuș 120; Cotfas Nicolae 100; Călean Petru 50; Ocolian Gh. Ciolan 145; Ciorba Ioan 50; Lazar Lupu 1080; Ioan Șiboc I. M. 270; Anton M. Boagleș 500; Neamț Dumitru 65; Ioan Marcu I. G. 130; Nicolae Lehen 185; Ioan Birișan 185; Moldovan Arghir 195; Bogdan Teodor 45; Aron Stâncel 95; George Sabău 45; Nicolae Beanca 175; Simion Tepeș I. D. 100; Vlad Trifan 220; Teofil Hossu 280; Balote Ioan 80; Constantin Merce 80; Laurean Marian 360; Chereșeu Iuliu 100;

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie

Vasile Crișan 500; Victor Vălean 150; Agrișana 200; Gh. Barna 1000; Ioan Călin 45; Ioan Popa 175.

Unui pocăit din Blaj sau jurnl Blajului. Cu toatecă n'avem obiceiul a răspunde la scrisori neiscălitate, de data aceasta ne călcăm pe inimă și-l rugăm să nu scrie redactorului nostru scrisori așa de lungi și fără de nici un înțeles. Dacă dorește să vadă marea rățăcire în care se află, poftescă și-și cumpere dela oricare librărie cartea păr. canonic dela Lugos; Dr N. Brilazeu: Pocăiții. In cartea aceea va afla tot ce-i trebuie și se va dumiri asupra multor lucruri pe cari nu le înțelege. Noi în gazetă n'avem nici loc nici vreme să-i răspundem.

Redactor: IULIU MAIOR.

Parohia română unită — Zălau

Nr. 2—1930

Publicațiune de licitație

Pentru executarea lucrărilor de edificarea bisericii române unite din orașul Zălau, se publică licitație cu oferte închise care se va ține în ziua de 2 Februarie 1930 ora 11 în localul Parohiei române unite din Zălau.

Invităm pe toți aceia, cari doresc a lua parte la aceasta licitație să-și înainteze la numita Parohie până la ora 11 a zilei fixate, ofertele întocmite conform prevederilor legii contabilității publice art. 72—85 și a condițiilor mai jos arătate.

Deasupra adresei — pe plicul închis și sigilat — a ofertei se va scrie „Oferta” pentru lucrările de edificare a bisericii rom. unit. din Zălau.

Oferte întârziate sau date prin telegrame, cât și oferte, cari vor cuprinde alte condițiuni, nu se vor lua în considerare.

La oferte se va arăta rabatul la 0% asupra prețurilor din deviz iar nu suma globală. Oferta trebuie să conțină clauzula, că ofertantul cunoaște devizul și condițiile generale pentru executarea lucrărilor publice.

Garanția provizorie de 4% asupra sumei din deviz, se va anexa la ofertă, afară din plic.

Aceasta garanție — la încheierea contractului — se va completa la 6% din valoarea ofertei și din fiecare situație se vor reține 6%. Garanția provizorie se va elibera — dacă lucrările vor fi găsite bune — după recepția provizorie, iar restul de 6% numai după recepția definitivă.

Proiectul lucrărilor, se poate vedea zilnic între orele 10—13 la Banca „Sylvania” în Zălau.

Ofertele se vor redacta numai în limba română și rămân valabile până la decidera curatoratului.

Ofertele prezentate obligă pe ofertant numai decât iar biserica numai după decidera curatoratului, ce se va da în termen de 8 zile după licitație. Curatoratul bisericii își rezervă dreptul de a hotărî liber asupra ofertelor fără considerare la suma oferită și fără a resitui cheltuielile făcute de ofertanți.

Zălau, la 2 Ianuarie 1930.

Dr. Gheorghe Pop **Trăian Truțașiu**
curator primar paroh, protopop
(940) 1-2

Primăria orașului de reședință Blaj

Nr. 1821—1929

Concurs

În conformitate cu dispozițiunile art. 78. din Stat. funcționarilor publici deschidem concurs cu termen redus (15 zile) pentru completarea postului de impiegat(a) devenit vacant prin demisionarea și retribuit cu salariu de bază de Lei 400 (inglobată fiind în aceasta sumă și indemnizația specială) și accesoriile legale.

Reflecțanții trebuie să întrunească condițiunile cerute de lege, pentru a fi numiți funcționari publici și trebuie să cunoască perfect dactilografia.

Postulanții vor înainta cererea manuscrisă acestei Primării până la data de 31 Ianuarie 1930, atașând la cerere toate actele prevăzute în art. 7 din reg. stat. funcț. publici.

Blaj, la 11 Ianuarie 1930.

Presedinte: Șeful serviciului:
Dr Borșan **C. Pascu**
(942) 1-1

Primăria orașului de reședință Blaj

Nr. 1821—929

Concurs

În conformitate cu dispozițiunile art. 78. din stat. funcț. publici deschidem concurs cu termen redus (15 zile) pentru completarea postului de cassier comunal devenit vacant prin pensionare și retribuit cu salariu de bază Lei 450 (inglobată fiind în aceasta sumă și indemnizația specială), și accesoriile legale.

Candidații trebuie să întrunească condițiunile cerute de lege pentru a fi numiți funcționari publici.

Postulanții vor înainta cererea Primăriei comunale urbane Blaj până la data de 31 Ianuarie 1930, atașând la petițiune toate actele prevăzute în art. 7 al stat. funcț. publici.

Postulanții vor anexa la cerere și o dovadă, că în cazul că vor fi numiți vor depune înainte de a intra în funcțiune, în conformitate cu art. 214. din legea asupra Cont. Publ., cautiunea prevăzută de art. 13. din aceeași lege (de două ori retribuțiunea anuală).

Blaj, la 11 Ianuarie 1930.

Presedinte: Șeful serviciului:
Dr Borșan **C. Pascu**
(933) 1-1

Nr. 1411—1929.

Publicațiune

Primăria comunei Șoroștin arăndează teritoriul de vânat al comunei Șoroștin prin licitație publică ce se va ține în localul Primăriei comunale în ziua de 1 Martie 1930 orele 14.

Prețul de strigare 3000 Lei.

Condițiunile se pot vedea la Primărie în orele oficiale.

Șoroștin, 29 Decembrie 1929.

(936) 1-1 PRIMĂRIA COMUNALĂ

Nr. 1411—1929.

Publicațiune

Primăria comunei Țapu arăndează teritoriul de vânat al comunei Țapu prin licitație publică ce se va ține în localul Primăriei comunale în ziua de 1 Martie 1930 orele 10 dimineața.

Prețul de strigare 3000 Lei.

Condițiunile se pot vedea la Primărie în orele oficiale.

Țapu, în 20 Decembrie 1929.

(937) 1-1 PRIMĂRIA COMUNALĂ

De vânzare

moară cu două pietri, motor de benzină 25 Hp. în perfectă stare de funcțiune.

Informațiuni la Administrația ziarului

(927) 2-4

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj

CULTIVATORII DE VII



și toți cei cari doresc să-și facă vie, să ceară cu toată încrederea altoi dela

Fundațiunea Laday

din Petrisat, lângă Blaj.

Specialități pentru vinuri

Bucata 5-6 Lei

(926) 4-6

Casă de vânzare

O casă, constătătoare din 2 odăi, bucătărie și cămară

în Strada Simion Bărnuțiu, Blaj, se vinde din mână liberă. Doritorii se vor adresa la

GHEORGHE BAN
TAMPLAR

ANUNȚ

Farmacie orășenească

bine situată, cu aranjament modern și depozit abundant, într-o localitate de lângă linia principală a Căilor Ferate, unde sunt licee complete, școală superioară de comerț și altele

ESTE DE SCHIMBAT

cu o farmacie provincială cu bună situație.

Adresa la Administrația

„UNIREA POPORULUI”

Se vinde o

mașină de treerat

marca „Ferroagricola” 720 mm. cu motor de 10 HP, în stare foarte bună, garantată; se vinde din mână liberă la

MIRON ȚETC

Felșa, jud. Târnava mică

(941) 1-5

RECLAMA

... este sufletul comerțului